

Linda Gottmer

„Schrijf maar niet op waar we zitten, anders wordt het volgende keer nog drukker”, grapt organisator Huib Lems voor ik het pand van het Repair Café verlaat. Een grapje met een kern van waarheid, want voller dan het deze zaterdag bij het maandelijkse Repair Café in Santpoort was, kan het bijna niet worden. Kennelijk is de vraag naar - gratis - reparaties voor kapotte huisraad in combinatie met koffie en gezelligheid in de buurt groter dan het aanbod.

Santpoort-Zuid Het was vorige week dat ik mijn thermostaat gefrustreerd van de muur trok en hem daarmee kapotmaakte. Het ding gaf een foutmelding, de verwarming deed het niet en binnen was het koud. Op internet las ik dat de batterijen van de thermostaat wel eens op zouden kunnen zijn, en dat dat dan de kern van mijn probleem was, dus vandaar mijn poging.

Dat hier niks van klopte, ontdekte ik helaas pas toen ik het apparaatje al van de muur had gerukt: hij had niet eens batterijen maar werkte via twee kleine, stalen sensoren. Die had ik met mijn ruk dus kapotgemaakt. Toen ik hem weer terug op de muur zette, gaf hij geen sjoege.

Een paar dagen later rekende ik 65 euro af bij een monteur die een identieke nieuwe thermostaat voor me installeerde.

De kapotte lag daarna een week op mijn eettafel. Hem in de bak met kapotte elektrische apparaten gooien, kon ik niet over mijn hart verkrijgen. Hij was - op de afgebroken sensoren na - nog volledig intact. Toen ik las over het Repair Café in Santpoort-Zuid leek dat me de perfecte bestemming in de hoop hem nog een tweede leven te geven.

Tjokvol

Ik blijf niet de enige met die gedachte, want als ik zaterdagmiddag om 13.45 uur - een kwartiertje na de begintijd - arriveer is het al tjokvol in de hoofdruimte van 't Brederode Huys. Aan alle tafels en stoelen zitten vrijwillige reparateurs met gasten en hun kapotte spullen, er staat een rij bij de aanmeldbalie en vrijwilligers lopen druk op en neer met koffie, thee en mini twixjes.

„Al voor we openen, stonden er mensen met hun spullen hier”, zegt Huib Lems. Namens Santpoorts Belang organiseert hij de Repair Cafés iedere tweede zaterdag van de maand. „Vorige maand zijn sommigen zelfs niet aan de beurt gekomen omdat het toen ook al zo druk was.”

Een opvallende aanwezige is de Velsense wethouder Sander Smeets, die onder meer de portefeuille duurzaamheid heeft. Hij heeft meegenomen: een kapot scheerapparaat, een kapotte brandweerwagen van zijn zoontje Tijn, zijn zoontje Tijn en een cameraman en verslaggever die voor de gemeente een filmpje maken van hun avonturen.

Zoveel vraag

„Ze zouden dit twee keer per maand moeten doen”, zegt Bloemendaler Rens Kaan die een lp-speler en een versterker meebracht. „Er is zoveel vraag naar.”

Vaker een Repair Café organiseren is echter makkelijker gezegd dan gedaan. „We draaien op vrijwilligers”, zegt Lems. „Mensen die handig zijn en voor niets dit willen doen, zijn niet zo gemakkelijk te vinden. Het zijn toch vooral gepensioneerden die tijd hebben en het gezellig

vinden. Zo hebben we een oude klokkenmaker en een horlogemaker en heel wat elektrotechnici. In totaal hebben we zo'n twintig reparateurs."

Voorheen waren er ook Repair Cafés in Velsen Noord en IJmuiden, maar die zijn allebei gestopt. „Dus mensen uit die regio komen nu ook bij ons”, zegt Lems. Leuk natuurlijk, maar vol is helaas vol. Hij lacht: „En dan maakt nu ook de wethouder nog reclame. Dat kunnen we er niet bij hebben.”

Techneut der techneuten

Voor mijn thermostaat en mij is gelukkig vandaag wel plek. We kunnen aanschuiven bij Albert Houwer. De 79-jarige blijkt de techneut der techneuten van Santpoorts Belang, want continu komen collega's vragen om tips of waar gereedschappen liggen. „Ik heb mijn leven lang in de techniek gewerkt en doe het nu al zo'n achttien jaar bij Santpoorts Belang.”

Met een vergrootglas bestudeert hij mijn thermostaat. Moeiteloos identificeert hij hoe het ding zou moeten werken en wat ik precies kapot gemaakt heb. „Ik ga de sensoren solderen. Kan jij hem stilhouden? Mijn handen trillen de laatste jaren en beetje, dat is vervelend.”

Een tafel naast ons zit wethouder Smeets met op schoot zijn zoontje wiens brandweerwagen inmiddels weer werkt. Reparateur Jos Kuipers buigt zich over het Braun scheerapparaat dat maar lastig uit elkaar lijkt te gaan.

„Tegenwoordig maken fabrikanten apparaten het liefst met zo min mogelijk schroefjes. Dat is mooier voor het design en goedkoper, maar onhandig als je hem wil repareren”, zegt Kuipers.

„Dat zou moeten veranderen”, vindt Smeets. „Repareren moet weer de standaard worden, in plaats van nieuw kopen.” Ook voor zichzelf, geeft hij toe: „Ik heb inmiddels allang een nieuw scheerapparaat.”

Gemaakt

Houwer heeft inmiddels de gebroken sensoren van mijn thermostaat met wat gesmolten tin weer vast gesoldeerd en legt me uit hoe ik het ding voortaan met beleid open en dicht kan klikken. „Hij zou het weer moeten doen”, luidt de heugelijke slotconclusie van de twintig-minuten-sessie. Geweldig nieuws. Nu nog een nieuwe eigenaar vinden die ik er blij mee kan maken.

Als ik opsta klinkt ook uit het scheerapparaat van Smeets weer een goed brommend geluid. „Fantastisch” reageert de wethouder. Lachend: „Voor als mijn nieuwe kapot is. Of ik kan me met twee apparaten tegelijk scheren. Ben ik voortaan twee keer zo snel.”